

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/111/2024
Identifikačné číslo spisu:	1210209366
Dátum vydania rozhodnutia:	30.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1210209366.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ MUDr. I. M., D., A. XXXX/XX, 2/ JUDr. O. A., H., J. O. XXXX/XX, zastúpeného Advokátskym združením Dudzík & Gerová, Topoľčany, Škultétyho 1597/7, proti žalovanej Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s., Bratislava, Dúbravská cesta 14, IČO: 35919001, zastúpenej advokátkou JUDr. Martou Urbánkovou, Bratislava, Šafárikovo námestie 2, IČO: 31785433, o nahradenie prejavu vôle, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12C/279/2010, o dovolaní žalobcu 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 09. júna 2021 sp. zn. 25Co/116/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu 2/ o d m i e t a.

Žalovaná má voči žalobcovi 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 21. júna 2017 č. k. 12C/279/2010-357 zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej spolu aj „žalobcovia“) domáhali, aby svojim rozhodnutím nahradil prejav vôle žalovanej, ktorý ako predávajúci, uzatvára so žalobcami ako kupujúcimi, kúpnu zmluvu o preveďe spoluvlastníckeho podielu, ktorá kúpna zmluva tvorí neoddeliteľnú súčasť tohto rozsudku. Priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

1.1. Prvostupňový súd uviedol, že žalovaná za účelom výstavby rýchlostnej cesty medzi iným odkúpila spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnosti vo výške 4/7-iny, ktorej spoluvlastníkmi boli aj žalobcovia. Žalobcovia ako ďalší spoluvlastníci svoje podiely nepredali a v predmetnej žalobe namietali, že predávajúci spoluvlastníci svoje spoluvlastnícke podiely neponúkli na predaj ostatným spoluvlastníkom, v dôsledku čoho sa stali kúpne zmluvy neplatnými v zmysle § 40a OZ. Preto majú nárok na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu za rovnakých podmienok a, keďže žalovaná s nimi dobrovoľne kúpnu zmluvu neuzavrela, domáhajú sa svojho nároku súdnou cestou. V ďalšom poukázal na to, že žalobcovia boli po celú dobu konania nečinní, na výzvy súdu nereagovali, doručované súdne zásielky sa zväčša vracali späť

ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote a v prípade doručenia predvolania na pojednávanie, alebo k výsluchu, svoju neúčast' vždy ospravedlnili.

1.2. Vzhľadom na nedostatky petitu žaloby nepovažoval prvostupňový súd žalobu za dôvodnú a bez ďalšieho dokazovania ohľadne splnenia hmotnoprávnych podmienok opodstatnenosti žaloby o nahradenie prejavu vôle, túto zamietol. V tejto súvislosti uviedol, že petit žaloby, obsahujúci znenie kúpnej zmluvy, nebol správny, keďže podstatná náležitosť zmluvy, ktorou je presné, určité a úplné označenie jej predmetu (označenie nehnuteľnosti, ktorá má byť prevedená na žalobcov), bola v rozpore s platným zápisom vo verejnej listine. Uvedený rozpor medzi petitom žaloby a stavom v liste vlastníctva nebol stranou žalobcov odstránený po dobu celého konania, žalobcovia o ňom mali vedomosť a napriek tomu boli pasívny, pričom na uvedenú skutočnosť boli žalobcovia opakovane upozorňovaní aj samotnou žalovanou v rámci jej vyjadrení, ktoré boli doručované na adresu bydliska žalobcu 2/ a jeho (pôvodnej) právnej zástupkyne, avšak tieto zásielky si v odbernej lehote nevyzdvihli. Uvedené pasívne správanie žalobcov v spore, ktorý sami iniciovali, považoval súd za ľahostajný a nedostatočne bdely prístup k ochrane ich práv.

1.3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods.1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu 2/ rozsudkom z 09. júna 2021 sp. zn. 25Co/116/2020 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobcu 2/ zaviazal zaplatiť žalovanej náhradu odvolacích trov.

2.1. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, najskôr konštatoval že žalobca 2/ (zároveň pôvodne zastupujúci žalobkyňu 1/) bol v priebehu celého konania pasívny, súdne zásielky nepreberal, na výzvy súdu prvej inštancie nereagoval, prípadne svoju neúčast' ospravedlnil a žiadal o odročenie nariadeného pojednávania, či výsluchu. Uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie zistil, že údaje v kúpnej zmluve tvoriacej súčasť žalobného návrhu nezodpovedajú aktuálnym údajom zápisným v katastri nehnuteľností, keďže označená parcela už neexistuje. Keďže uvedený rozpor medzi žalobným návrhom a stavom v liste vlastníctva po dobu celého konania nebol odstránený, dospel k záveru o nesplnení hmotnoprávnych podmienok opodstatnenosti žaloby o nahradenie prejavu vôle. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukázal (§ 387 ods. 2 CSP).

2.2. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodal, že prvostupňový súd správne posudzoval znenie návrhu kúpnej zmluvy, ako súčasť žalobného návrhu. Keďže mal za to, že v navrhovanej kúpnej zmluve nie je prevádzaná nehnuteľnosť špecifikovaná v súlade s aktuálnym stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, správne konštatoval, že nie sú splnené hmotnoprávne podmienky opodstatnenosti žaloby o nahradenie prejavu vôle. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že rozsudok obsahujúci kúpnu zmluvu v znení, v ktorom bola navrhnutá žalobcami, nemôže nahradiť nedostatok prejavu vôle žalovanej s uzavretím kúpnej zmluvy, pre zrejmy nesúlad s aktuálnym stavom zapísaným v katastri nehnuteľností. Pokiaľ vo vzťahu k predmetu zmluvy nastali zmeny v katastri nehnuteľností, musí návrh zmluvy na tieto zmeny reflektovať. Len tak sa dosiahne, že rozsudok obsahujúci návrh zmluvy, bude aj zapísaný do katastra nehnuteľností.

2.3. Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo ani právne dôležité z akých dôvodov nastala zmena v katastri nehnuteľností, ktorá sa týkala predmetnej parcely, ale skutočnosť, že žalobcovia na túto zmenu nereagovali zmenou žalobného návrhu. Konkrétne zmenou v návrhu kúpnej zmluvy, zahrnutej do petitu žaloby, vo vzťahu ku ktorej žiadali nahradiť prejav vôle žalovanej tak, aby po rozhodnutí súdu a podpísaní kúpnej zmluvy žalobcami bola listinou, na základe ktorej príslušný orgán vykoná vklad vlastníckeho práva v prospech nadobúdateľov. Z uvedeného hľadiska boli nedôvodné aj tvrdenia žalobcu 2/ vo vzťahu k predkupnému právu štátu podľa § 7a zákona č. 669/2007 Z.z., keďže súd prvej inštancie existenciu predkupného práva neskúmal z dôvodu prijatia záveru o nesplnení hmotnoprávnych podmienok opodstatnenosti žaloby o nahradenie prejavu vôle, a nedôvodné boli aj námietky voči kúpny zmluvám, pri ktorých žalobca 2/ nebol účastníkom.

2.4. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov

odvolacieho konania voči žalobcovi 2/ v rozsahu 100 %.

3. Žalobca 2/ (ďalej aj ako „dovolateľ“) podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z § 420 písm. f) a e) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP namietal, že mu nebol doručený odvolací rozsudok. O tomto rozsudku sa dozvedel z informácie získanej od žalobkyne 1/.

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. e) CSP žalobca 2/ namietal, že žalobkyňa 1/ a sudkyňa odvolacieho veci prejednávajúceho senátu JUDr. Lýdia Gálisová „boli v osobnom vzťahu a v kontakte. Táto žalobkyňa bola kupujúcou bytu v Nitre práve od spomínanej sudkyne JUDr. Lýdie Gálisovej“.

3.3. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP namietal nesprávne právne posúdenie veci, keďže „pri uzatváraní zmluvy medzi žalovaným a ostatnými spoluvlastníkmi nehnuteľností došlo k porušeniu zákona nerešpektovaním obídením predkupného práva žalobcov“.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla zamietnuť toto dovolanie a priznať jej trovy konania. V podstatnom poukázala na správne právne závery nižších súdov.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

6. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Uvedené platí o to viac, ak dovolateľ v rámci podaného dovolania v podstate zopakuje jeho predsudnú argumentáciu, v rámci ktorej (skôr) polemizuje s právnymi závermi súdov, spochybňuje správnosť súdneho rozhodnutia, či kritizuje prístup súdu k právnemu posudzovaniu veci, čo v prevažnom rozsahu bol prípad aj tohto dovolania.

7. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namieste je skôr reštriktívny výklad.

9. Mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. e) a f) CSP

10. V danom prípade vyvodil žalobca prípustnosť podaného dovolania (aj) z ustanovenia § 420 písm. e) a f) CSP, z ktorých vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený

súd, alebo (písm. e)) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (písm. f)).

10.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Dovolanie podľa § 420 písm. e) CSP dovolateľ odôvodnil bez ďalšieho tým, že žalobkyňa 1/ a sudkyňa odvolacieho vec prejednávajúceho senátu JUDr. Lýdia Gálisová boli v osobnom vzťahu a v kontakte a JUDr. Gálisová predávala byt žalobkyni 1/ (bod 3.2.).

11.1. Primerane obsahu žalobcom 2/ namietaných okolností a ich preukaznej hodnoty dovolací súd bez potreby hlbšej argumentácie konštatuje, že

(i) namietané okolnosti sa týkali žalobkyne 1/ a nie žalobcu 2/. Žalobkyňa 1/ však odvolanie proti prvostupňovému rozsudku nepodala a teda nebola ani v hre v rámci odvolacieho konania; odvolací súd posudzoval odvolanie podané (iba) žalobcom 2/. V tomto ohľade bol potom kontext prípadnej interakcie medzi žalobkyňou 1/ a členkou odvolacieho senátu JUDr. Lýdiou Gálisovou bez náležitého právneho významu k rozhodovaniu odvolacieho senátu (i JUDr. Lýdie Gálisovej) o odvolaní podanom (iba) žalobcom 2/,

(ii) žalobca 2/ v čase odvolacieho konania už ani v konaní nezastupoval žalobkyňu 1/ na základe pôvodného plnomocenstva z 10. júla 2009, keďže dňom 14. apríla 2016 bol vyčiarknutý zo zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory, a teda žalobkyňa 1/ vystupovala v konaní samostatne,

(iii) samotná okolnosť (iba) osobného vzťahu a kontaktu, či predaj bytu (i keby reálne existovali, čo žalobca 2/ nijako nedoložil, pozn.) samé o sebe nie sú spôsobilé založiť vylúčenie sudcu pre pomer k stranám sporu, a to o to viac, ak dotknutá členka odvolacieho senátu takýto pomer nesignalizoval.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené, uplatnený dovolací dôvod v zmysle ustanovenia § 420 písm. e) CSP, dovolací súd nepovažoval za opodstatnený.

13. Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ odôvodnil tým, že mu nebol doručený odvolací rozsudok (bod 3.1.).

13.1. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcu 2/, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

13.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

14. Najvyšší súd - vychádzajúc z obsahu spisu a oboch rozhodnutí nižších súdov - v prvom rade poukazuje na celkové pasívne správanie sa a nečinnosť strany žalobcov počas prebiehajúceho súdneho konania, keď na výzvy súdu nereagovali, doručované súdne zásielky sa zväčša vracali späť ako nevyzdvihnuté v odbernej lehote a v prípade doručenia predvolania na pojednávanie, alebo k výsluchu, svoju neúčasť vždy ospravedlnili. Pokiaľ žalobca 2/ namietal, že mu nebol doručený odvolací rozsudok najvyšší súd z obsahu súdneho spisu zistil, že v rámci odvolacieho konania bola dňa 19. februára 2020 vykonaná lustrácia v registri obyvateľov (č. I. 397 spisu) z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca 2/ bol od 3. októbra 2018 prihlásený na trvalý pobyt v obci (meste) D., bez uvedenia bližšej adresy (t.j. bez označenia ulice, orientačného a súpisného čísla). Na základe uvedenej skutočnosti bol potom odvolací rozsudok doručovaný žalobcovi 2/ prostredníctvom Mestského úradu v D. zákonom predvídaným spôsobom, t. j. oznámením na úradnej tabuli mesta D. v dňoch od 06. augusta 2021 do 24. augusta

2021, v ktorej lehote si žalobca 2/ tento rozsudok neprevzal a preto zásielka bola vrátená prvostupňovému súdu dňa 27. augusta 2021. Uvedený postup bol súladný s ustanoveniami § 223 v spojení s § 105 a 106 ods. 1 písm. a) a ods. 3 CSP a § 5 zákona č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky, v znení neskorších predpisov, a preto uvedeným postupom súdu nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcu 2/ na spravodlivý proces.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

15. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

15.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

15.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

15.3. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

16. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. b) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). V prípade absencie vymedzenia právnej otázky preto nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd.

16.1. Nevyhnutnou podmienkou prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je, že sa týka právnej otázky, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Toto ustanovenie dopadá len na takú právnú otázku, ktorú: a/ odvolací súd riešil [neponechal ju nepovšimnutou a pri svojich právnych úvahách nedotknutou, ale ju riadne nastolil, vysvetlil jej podstatu, vyjadril vo vzťahu k nej svoje právne úvahy (prípadne možnosti odlišných prístupov k jej riešeniu) a vysvetlil jej riešenie a tiež dôvody, so zreteľom na ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie], a b/ (zároveň) dovolací súd ešte neriešil. Otázka, ktorou sa strany sporu, prípadne aj súd v konaní síce zaoberali, na vyriešení ktorej ale nie je v konečnom dôsledku založené dovolaním napadnuté rozhodnutie, nie je relevantná v zmysle tohto ustanovenia (3Cdo/214/2018).

17. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobca 2/ právnú otázku explicitne nevymedzil a iba vyslovil názor, že „pri uzatváraní zmluvy medzi žalovaným a ostatnými spoluvlastníkmi nehnuteľností došlo k porušeniu zákona nerešpektovaním obídenním predkupného práva žalobcov“ (pozri bod 3.3.).

17.1. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

17.2. Pokiaľ žalobca 2/ v rámci nesprávneho právneho posúdenia veci namietal, že odvolací súd nesprávne/inak posúdil ním vyslovený právny názor (viď v kurzíve uvedené vyššie) najvyšší súd uvádza, že nižšie súdy (teda aj odvolací súd) zamietli žalobu (potvrdili toto zamietnutie) kvôli vadám žalobného

petitu, keď nebol počas celého konania odstránený rozpor medzi žalobným návrhom a reálnym stavom uvedeným v liste vlastníctva, a teda nezaložili svoje rozhodnutie na riešení otázky, či pri uzatváraní zmluvy medzi žalovanou a ostatnými spoluvlastníkmi došlo alebo nedošlo k porušeniu predkupného práva žalobcov. Neostáva preto dovolaciemu súdu iné ako opakovane uviesť, že otázka, na vyriešení ktorej nie je v konečnom dôsledku založené dovolaním napadnuté rozhodnutie, nie je v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP relevantná.

17.3. Z uvedených dôvodov nemohol najvyšší súd na podklade otázky vymedzenej dovolateľom uskutočniť meritórny dovolací prieskum a prijať závery k právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom.

18. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

19. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalobcu 2/ podľa § 447 písm. c) a f) CSP.

20. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.